

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 4 ianuarie 2014, ora 19³⁰

Ewald Frank

[Fratele Alfred Borg: Fapte 4:29-31: „*Și acum, Doamne, uită-Te la amenințările lor, dă putere robilor Tăi să vestească Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala și întinde-Ți mâna, ca să se facă tămăduiri, minuni și semne prin Numele Robului Tău celui sfânt, Isus. După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfânt și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală*”.

Haideți să ne rugăm împreună. Vă rog să vă ridicați în picioare.

Tată ceresc, Îți mulțumim că la începutul acestui nou an, noi putem fi adunați în acest loc, în Numele Tăi minunat. Și credem din toată inima că Tu ești prezent. Doamne, ca atunci la început, în Ierusalim, când și-au ridicat viețile într-un singur glas, dăruiește-ne această unitate în Duhul Sfânt, prin dragostea lui Dumnezeu, astfel încât Tu să răspunzi din cer și să ne dăruiești ce avem nevoie în seara aceasta. Îți mulțumim pentru privilegiul de a fi aici în seara aceasta. Și Te rugăm să binecuvântezi pe toți aceia care sunt aici în seara aceasta și pretutindeni unde este ascultat Cuvântul vorbit aici, din bogăția harului Tău.

Întărește-L pe fratele nostru, dă-i putere să vestească Cuvântul Tău cu îndrăzneală, să spună ceea ce Tu vrei să spună. Aducem înaintea Ta întregul serviciu: lucrează prin Duhul Tău Sfânt, prin Cuvântul Tău și noi să fim bucuroși de prezența Ta în seara aceasta. Îți mulțumim pentru tot, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin.

(Se cântă *Vino de Sus, vino Duh al Domnului*).

La rândul meu, spun și eu tuturor: bun venit, în scumpul Nume al Domnului nostru! Noi ne-am adunat aici, de aproape și de departe,

din multe țări, din Africa, Africa de Sud, din diferite naționalități. Astăzi, pentru prima oară, este în mijlocul nostru un frate cu soția lui, din Iran. Noi le urăm cea mai mare binecuvântare a Dumnezeului Atotputernic, într-un mod deosebit. Voi puteți înțelege de ce nu putem să le amintim numele și să le cerem să se ridice în picioare, pentru că niciodată nu se știe cine ascultă și privește în toată lumea. Pretutindeni în lume pot fi conectați oameni cu diferite scopuri.

Dar ne bucurăm pentru prioritatea deosebită pe care Domnul ne-a dăruit-o, ca să ascultăm Cuvântul Lui adevărat; Evanghelia veșnică este pusă din nou pe sfeșnic. Simțiți-vă cu toții bine în mijlocul nostru și fiți bine veniți. Domnul Dumnezeu să binecuvânteze pe toți! [Saluturi (...)].

Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți, să fie cu toți, pe tot pământul! Noi suntem mulțumitori din toată inima noastră că putem trăi acum și putem auzi Evanghelia minunată a harului lui Dumnezeu și s-o vestim. Așa cum a citit și fratele Borg, la început Biserica a fost o inimă și un suflet. Dumnezeu a binecuvântat această stare atât de mult, încât Duhul Sfânt nu a căzut doar în ziua Cincizecimii, ci a căzut și după aceea de repetate ori și de fiecare dată Dumnezeu a binecuvântat prin harul Lui mare.

Pentru mine, această primă zi de adunare din acest an, este legată de foarte multe amintiri. A fost exprimată dorința ca Dumnezeu să facă din acest an un an de veselie, când toți să fie eliberați prin harul lui Dumnezeu și să se întoarcă acasă la proprietatea lor. Eu m-am gândit când, în 1766, G. Washington a vestit anul de veselie și a citit public din Levitic 25:8-10: *„Să numeri șapte săptămâni de ani, de șapte ori șapte ani și zilele acestor șapte săptămâni de ani vor face patruzeci și nouă de ani”*. Numele „Pentecost”¹ înseamnă „Cincizeci”,

---

¹ Numele grecesc al sărbătorii este Pentekoste; în latină Pentecostes, în franceză Pentecôte, în germană Pfingsten: „a cincizecea zi”. Cam în aceeași perioadă, primăvara, în Imperiul roman se celebra o sărbătoare păgână de origine orientală, dedicată sufletelor celor morți, considerate divinități și numită Rosalia, după ceremonialul împodobirii mormintelor cu trandafiri. Sărbătoarea creștină s-a suprapus peste cea păgână, păstrându-i chiar numele, dar numai în regiunile estice ale Europei; cuvântul latin Rosalia este preluat și în albaneză, bulgară, ucraineană etc. „Rusalii”, obiectul unei mai vechi dispute filologice, este considerat o moștenire

a cincizecea zi; de Cincizecime a căzut Duhul Sfânt. Apoi în vers. 9 este scris: „În a zecea zi a lunii a șaptea, să pui să sune cu trâmbița răsunătoare; în ziua Ispășirii, să sunați cu trâmbița în toată țara voastră”. În ziua cea mare a Ispășirii - ziua cea mare a Ispășirii lui Dumnezeu pentru omenire. Vers. 10: „Și să sfințiți astfel anul al cincizecilea, să vestiți slobozenia în țară pentru toți locuitorii ei: acesta să fie pentru voi anul de veselie; fiecare din voi să se întoarcă la moșia lui și fiecare din voi să se întoarcă în familia lui”. Deci nu doar o dată, ci acest an să fie vestit de repetate ori.

Acum Luca 4, cuvintele minunate ale Domnului nostru, care ne ating inimile, pe care le-a citit El din cartea prorocului Isaia. Luca 4:17-19: „Și I s-a dat cartea prorocului Isaia. Când a deschis-o, a dat peste locul unde era scris: «Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați și să vestesc anul de îndurare al Domnului»”.

În 2 Corinteni 5, Pavel a scris următoarele cuvinte minunate; mai întâi doresc să citesc versetele 14 și 15 apoi v. 19: „Căci dragostea lui Hristos ne constrânge; fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit. Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei”. La aceasta spunem „Amin”. Apoi v. 19: „Că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări. Noi, dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!” Aceasta este Evanghelia, Evanghelia deplină.

Și pentru ca toți să știe că așa s-a întâmplat pe crucea de pe Golgota, doresc să citesc din Coloseni 2:13: „Pe voi, care erați morți

---

fie direct din latină (susținută și de existența formei regionale Rozaura), fie prin filiera greco-slavă, ultima ipoteză întrunind cele mai multe aprecieri. În sec. XII și chiar mai înainte, în Italia nu era folosit termenul „Rosalia” pentru sărbătoarea creștină, ci „Pentecoste” – n.ed.

în greșelile voastre și în firea voastră pământească netăiată împrejur, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greșelile”. Aminul a fost cam slab. Amin! Amin! Ne-a iertat toate greșelile, prin harul Său, n-a mai rămas niciuna.

Vers. 14: *„A șters zapisul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic și l-a nimicit, pironindu-l pe cruce”. Tot zapisul, toate păcatele, toate fărădelegile noastre care erau împotriva noastră, pe toate acestea Domnul nostru le-a pironit pe crucea Sa.*

Vers. 15: *„A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce”. Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine, a biruit toată puterea lui Satan și prin învierea Domnului nostru a fost confirmat că El nu a scos doar boldul morții, ci i-a luat morții puterea și a putut spune: „Moarte, unde îți este puterea? Locuință a morților, unde îți este biruința?”, așa cum a scris-o și Pavel în 1 Corinteni 15. Mulțumiri lui Dumnezeu care ne-a dăruit biruința prin Isus Hristos, Domnul nostru.*

Frați și surori, haideți să primim aceasta prin credință. Este un cadou al lui Dumnezeu, pentru veșnicie. Ce a spus fratele Branham deseori atât de frumos? Domnul nu v-a salvat astăzi ca să permită să fiți pierduți mâine. Astăzi v-a salvat, da, astăzi voi ați primit salvarea din partea Domnului, dar noi am fost aleși deja înaintea întemeierii lumii, atunci când numele noastre au fost scrise în Cartea vieții Mielului.

Cuvântul acesta este adresat tuturor aceluia care încă nu și-au dedicat viețile lor Domnului, într-un mod conștient. Haideți s-o spunem pe scurt și foarte clar: doar cine recunoaște că este pierdut, poate să se roage pentru salvare. Doar cine își dă seama că judecata lui Dumnezeu l-a lovit și acest zapis era împotriva lui... Dar oricine recunoaște că Domnul a luat asupra Lui păcatele tale, ale mele, ale noastre și le-a pironit pe cruce și sângele Legământului celui nou a fost vărsat - un Legământ veșnic. Astfel a făgăduit Dumnezeu deja în Vechiul Testament: „Eu voi încheia cu voi un legământ nou, voi lua toate fărădelegile voastre de la voi. Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou”. Aceasta s-a întâmplat.

În Matei 26 putem citi în v. 28: „*Acesta este sângele Meu, sângele Legământului celui nou*”. Toți cei care încă nu au trăit harul lui Dumnezeu, astăzi, să trăiască prin credință că Dumnezeu i-a primit; te-a primit și pe tine, indiferent cine ai fi, indiferent ce a fost scris pe zăpăsul tău, tu s-o consideri ca fiind la trecut, acum nu mai există, fiindcă acest zăpăsul a fost pironit pe cruce și păcatele sunt iertate. Acest zăpăsul a fost rupt și nimic. Prin harul Domnului putem deveni proprietatea lui Dumnezeu.

Noi nu am auzit doar Evanghelia minunată, ci am primit-o prin credință. Și această Evangheliă minunată este vestită pe tot pământul, spre mărturie așa cum a spus-o și Domnul nostru în Matei 24:14: „Evangheliă aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. După aceea va veni sfârșitul”. Noi putem s-o recitim, căci așa este scris: „Apoi va veni sfârșitul”. Dacă vorbim despre timpul sfârșitului, despre mesajul timpului de sfârșit, atunci întotdeauna vorbim în legătură cu ceea ce a spus Domnul nostru cu privire la aceasta. Haideți să citim încă o dată. Matei 24:14: „*Evangheliă aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor Neamurilor. Atunci va veni sfârșitul*”. Aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL din Cuvântul Lui sfânt. Ne-am dat noi seama că această Evangheliă veșnic valabilă a Împărăției lui Dumnezeu va fi vestită tuturor Neamurilor, abia după aceea va veni sfârșitul? Așa a spus-o Domnul nostru. Noi trăim acum în acest timp în care Evangheliă, într-adevăr, este vestită tuturor popoarelor, limbilor, de pe tot pământul. Noi trăim această împlinire a acestui Cuvânt al lui Dumnezeu în timpul nostru. Apoi, afirmația, „și după aceea va veni sfârșitul”.

Ultimul mesaj este mesajul chemării afară și al pregătirii pentru revenirea apropiată a Domnului nostru. În această legătură, noi îi rugăm pe toți să rămână cumpătați și clari la minte, începând de la cel mai tânăr până la cel mai în vârstă; toți să rămânem echilibrați și normali în toate deciziile noastre pământești, ca să nu ieșim în evidență înaintea cuiva ca și cum am aparține unei direcții deosebite. Nu, noi să ne dedicăm viețile Domnului, așa cum am și citit. „Unul a murit pentru toți astfel încât niciunul să nu mai trăiască pentru sine, ci toți să trăiască pentru Acela care a murit pentru ei”.

Iubiți frați și surori, eu privesc în urmă asupra unei vieți și anume 60 de ani de când am vestit această Evangheliie minunată. În mai 1953 am predicat în Kassel la acea conferință a pentecostalilor; pe atunci un bărbat cu numele Gerhard Kruger, care era conducătorul acelei adunări a spus: „Frate Frank, tu ești cel mai tânăr dintre toți predicatorii de aici. Astăzi tu ne vei sluji cu Cuvântul Domnului”. Din 1953 au venit și au trecut mulți ani și Domnul a binecuvântat; de atunci sunt șaiszeci de ani. Apoi a urmat o altă perioadă: cincizeci de ani în vestirea mesajului timpului de sfârșit. După ce a fost dată însărcinarea în 1962, am început să călătoresc și am vestit ceea ce mi-a fost descoperit de Dumnezeu. După ce fratele Branham a fost luat Acasă, eu m-am dus în toată lumea.

Știți ce am făcut noi zilele trecute? Am scos de pe Internet unele informații despre câte călătorii am făcut eu doar în anul 2013. Dacă socotim Portugalia și Zürich, sunt 88 de călătorii, 88 de zboruri doar în 2013. Este interesant să citești aceste pagini cu data, numărul zborului, decolarea, aterizarea - este specificat totul. A fost un an cum n-a mai fost altul înainte, un an binecuvântat în slujba Domnului. De asemenea, am văzut că au fost peste 320 de mii de mile de zbor. Vă puteți da seama de câte ori m-am aflat eu deasupra norilor și am folosit timpul ca să pregătesc manuscrisele și să ascult predicile fratelui Branham și să mă adâncesc în Cuvântul lui Dumnezeu.

Dumnezeu a binecuvântat peste măsură și a dăruit mult har. O spun din nou: a fost un an binecuvântat într-un mod deosebit. Noi credem că Dumnezeu va binecuvânta și acest an, indiferent dacă vor fi sau nu necesare atâtea călătorii; acest lucru nu-l știu.

De asemenea, în birou avem o hartă a lumii de 1,40 m lungime și 1 m înălțime. Noi am ales orașele mari, acele orașe care sunt pe această hartă și am pus câte un ac în dreptul fiecărui oraș în care am fost. N-am marcat și orașele mici în care am fost, ci doar orașele mari în care am vestit Evangheliia în ultimii 50 de ani; sunt 262 de orașe mari care sunt evidențiate pe această hartă. Nu vorbim de orașele mici în care, de asemenea, am fost și care nu sunt evidențiate pe această hartă a lumii, ci doar orașele mari și capitalele țărilor. Când am văzut aceasta înaintea mea, am avut doar un singur gând: să-I

mulțumesc Domnului din toată inima și din tot sufletul meu, pentru toate călăuzirile și ajutorul Său, din toți acești ani.

Și tot ceea ce este în legătură cu Centrul de misiune trebuie să reamintim foarte scurt, ca să-I mulțumim Domnului pentru ajutorul Său. Nu mie să-mi mulțumiți. Eu am spus aceasta și în Zürich: eu m-am născut într-o gospodărie țărănească unde, în acel timp, nu exista electricitate. Electricitatea ajunsese undeva în sat, la școală, dar nu acolo unde m-am născut. Eu știu ce înseamnă o lampă cu ulei. Știți ce mai știu? Știu cum arată o fântână. Dacă citim în Ioan 4, vedem femeia la fântână. Noi trebuia să scoatem manual apa potabilă din fântână. Voi toți sunteți prea tineri ca să cunoașteți astfel de fântâni. Am vrut doar să spun că m-am născut la țară în niște condiții foarte simple, la jumătatea distanței între Danzig (Gdansk) și Königsberg, unde totul era foarte simplu, ca la țară.

De asemenea, privesc înapoi în ce mod minunat m-a condus Dumnezeu, de la început, în toți anii aceștia care au trecut. Mi-am notat multe lucruri, dar în special când Domnul mi-a dat porunca să fie cumpărat acest teren și să construim și toate detaliile, pentru care a dăruit Domnul harul Său. Apoi am cumpărat parcela vecină și am ridicat celelalte clădiri anexe, pentru ca oamenii din multe popoare și naționalități să poată veni aici și să se poată caza. Dacă primești o astfel de poruncă direct din partea Domnului, atunci nu mai trebuie să-ți faci niciun fel de probleme. Eu niciodată n-am cerut o colectă, bani pentru cutare sau cutare proiect. Nu! Dumnezeu a ajutat întotdeauna, în toate situațiile. Dacă eu aș spune toate aceste lucruri în detalii, pot spune că El a binecuvântat peste cerințele și înțelegerea noastră. Noi nu avem nicio datorie pentru tot ceea ce vedeți aici și putem să-I mulțumim Domnului din toată inima.

De asemenea, am pe inimă să spun când Domnul mi-a spus într-un mod direct: „Slujitorul Meu, să nu înființezi biserici locale”. Pentru mine aceasta a fost o poruncă. Așa cum a fost și porunca: „Slujitorul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va încheia în curând!”. Era o poruncă a Domnului. Eu spun aceasta, indiferent cum o veți primi: eu am făcut ceea ce mi-a poruncit Domnul. Eu am mers din oraș în oraș, n-am produs niciodată vreo dezbinare și nu m-am gândit vreodată să înființez undeva o biserică. Ci, ceea ce se întâmplă în

diferite biserici locale, am lăsat în seama fraților din acele locuri. Dar în această legătură am avut un gând: dacă aș fi mers într-un oraș și aș fi predicat acolo și aș fi instituit o biserică proprie – așa ceva nu se poate. În fiecare loc, eu stau maxim două, trei zile și apoi plec mai departe, ca să predic Cuvântul lui Dumnezeu.

De asemenea, trebuie spus: poate cineva să-și închipuie că în timpul vieții fratelui Branham, fiul său să fi instituit o biserică proprie în Jefersonville? Își poate închipui cineva că fratele Collins, sau oricine ar fi fost diacon acolo, să fi instituit o biserică proprie? Nu și iarăși nu! Oricine citește sfânta Scriptura și o respectă, va ști că în fiecare cetate, adresarea a fost către o singură biserică. Apostolii au adresat epistolele unei singure biserici; nu două biserici în Corint, nici în Efes sau în Roma. Indiferent ce probleme erau acolo, ele trebuiau rezolvate în cadrul acelei biserici. Dar această biserică trebuia să rămână o biserică spre slava Domnului. Dacă noi pretindem că credem biblic, că credem așa cum spune sfânta Scriptura, atunci totul trebuie să fie potrivit cu sfânta Scriptura în toate detaliile, trebuie să fim în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu de la A la Z. Acesta este un lucru minunat: că noi putem spune cu îndrăzneală că Domnul a dăruit harul Său până acum și o va face în continuare.

De asemenea, [mi-a fost spus] ca eu să nu public o carte de cântări; poate că nici nu m-aș fi gândit la asta. Dar de ce a considerat Domnul că este necesar s-o spună: „Să nu publicați o carte de cântări căci acesta este semnul unei denominații!”? Aceste cuvinte le-am auzit cu urechile mele. Dacă privim în toate „părtașiile”, vedem că fiecare biserică are o carte de cântări proprie: fie biserica anglicană, luterană, baptistă, metodistă, toți au o carte de cântări proprie. Noi putem cânta din toate cărțile de cântări existente, dar nu avem voie să publicăm una proprie, căci acesta ar fi semnul unei denominații. Fratele Branham a spus că din această ultimă trezire nu va ieși nicio denominație, ci va fi adunată și va ieși Biserica Dumnezeului Celui viu. Deci, să fim mulțumitori Domnului din toată inima pentru că El a spus aceste lucruri mai dinainte, lucruri pe care noi am putut să le respectăm.

De asemenea, cu privire la seceriș, este un gând pe care mi l-am notat, din Scrisoarea circulară din 2005. „Slujitorul Meu, această

combină este rânduită pentru tine”. Ce să mai spun? Ogorul cu grâu erau copt, am mers spre combină și când m-am uitat în sus am văzut că norii erau negrii și parcă între acești noi ar fi avut loc o luptă; și am spus: „O, Doamne, este prea târziu! Vin judecățile!” Dar apoi Domnul a vorbit și mai puternic: „Suie-te pe această combină și fă secerișul!” Noi privim asupra acestor ani care au trecut, în care Domnul a binecuvântat și El va binecuvânta în continuare.

Ochii îmi cad acum pe ceea ce a zis Domnul: „Slujitorul Meu, anulează-ți călătoria în India!” Cine poate să înțeleagă aceste situații? Care dintre voi a avut în mod personal, niște trăiri cu Domnul? Noi am trăit o pocăință, o înnoire și o naștere din nou, dar pentru o însărcinare divină, mai este necesar ca Domnul să dăruiască poruncile conform cărora trebuie să lucrezi și să faci totul așa cum a fost spus. Despre Noe scrie că a făcut totul așa cum i-a poruncit Domnul.

Nu dorim să intrăm în multe detalii care sunt foarte importante pentru mine. Dar fiindcă aceasta este prima adunare din anul acesta, eu nu mă uit înapoi asupra unui singur an, ci asupra a 60, 50, 40, 30 sau 20 de ani dar și ultimul an și-I mulțumesc Domnului într-un mod deosebit pentru toți anii, fiindcă El a condus totul într-un mod minunat. Și transmisiile timp de 10 ani prin Radio Luxemburg. În special sora noastră Mössllaher... Cine știe unde este muntele Gutenberg? De acolo poți privi în Iugoslavia; și într-o zi această soră a auzit de la vecina ei că este o emisiune în care vorbește un Ewald Frank, prin Radio Luxemburg; ea i-a zis: „Vrei și tu să asculți?” Această soră Mössllaher a deschis radioul și a auzit această transmisie, a aflat că voi vorbi în Zürich; ea a venit cu trenul în Zürich, a ascultat Cuvântul lui Dumnezeu, l-a primit la fața locului și l-a crezut din toată inima ei. Astfel Dumnezeu a deschis ușile și în Austria.

Aș putea să depun multe mărturii. Zece ani am avut transmisiile binecuvântate în Fairbanks, Alaska; șase, șapte ani în Reykjavik, transmisiile în limba engleză; astăzi, de asemenea, avem transmisiile TV în Noua Zeelandă, Canada, Australia, America de Sud, astfel încât ultima chemare, ultimul mesaj să fie dat și vestit oamenilor și apoi, cum am citit, va veni sfârșitul.

Eu cred că acest Cuvânt al Domnului nostru se împlinește și în timpul prezent. Și, pentru prima dată, în toată istoria omenirii, toate

popoarele, toate limbile sunt incluse în această vesteire a Evangheliei veșnic valabile. Fratele Schimdt, fratele Borg și fratele meu Helmut au fost părtași când, în anul 1959, am fost dați afară din biserica penticostală fiindcă noi ne-am referit și la fratele Branham și la ceea ce a făcut Dumnezeu prin el.

Nu doresc să spun prea multe detalii, dar fratele Branham spune într-o predică din 18 martie 1962 (Cuvântul vorbit este sămânța originală): „Slujba aceasta ajunge la punctul culminant. Mai întâi a venit Luther cu vesteirea neprihănirii prin credință. Apoi a venit Wesley cu sfințirea. Apoi au venit penticostalii cu restituirea darurilor. De aici Dumnezeu ia un grup pentru a-l șlefui, până când slujba lor este exact ca acel Cuvânt de acolo, pentru că trebuie să se potrivească cu Cuvântul. Aceasta este Mireasa; pe ea o va duce sus”. Toți ceilalți trec pe lângă aceasta. Mai departe fratele Branham spune: „Hristos S-a arătat pentru a nimici lucrările diavolului. Credeți acest lucru?”

Noi am citit în Coloseni, noi o credem din toată inima. Capul șarpelui a fost zdrobit, el nu mai are niciun drept. Prin sângele Mielului suntem împăcați cu Dumnezeu și readuși în starea originală ca și când n-am fi păcătuit niciodată.

Mai departe fratele Branham spune: „Lucrul important este că noi putem avea parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul prezent. Hristos S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului. Credeți cu toții acest lucru? Cine a fost El? Cuvântul lui Dumnezeu care a nimicit lucrările încrucișării, ale diavolului. Este așa? Pentru aceasta a fost El născut, să nimicească lucrările diavolului”.

În Grădina Eden a avut loc o încrucișare și rezultatul a fost Cain. Noi am subliniat aceasta de multe ori: Dumnezeu este doar în Cuvântul Lui; iar Satan este în toate răstălmăcirile. Așa cum Dumnezeu este în Cuvântul Lui, la fel Cuvântul Lui trebuie să fie în noi. În poporul lui Dumnezeu n-are voie să fie nicio răstălmăcire. Prin harul lui Dumnezeu, noi trebuie să devenim o Mireasă curată a Cuvântului.

Rămânem la această temă. „Cuvântul lui Dumnezeu care a nimicit lucrările încrucișării, ale diavolului. Este așa? Pentru aceasta a fost El născut, să nimicească lucrările diavolului”. Acum vine mesajul adresat nouă tuturor: „Trupul Său trebuie să facă același lucru, pentru

că trupul trebuie să fie supus Capului și să lucreze împreună. Așa este? Dacă Hristos, Capul, a fost Cuvântul, trupul Său trebuie să fie același lucru ca și Capul, o Biserică a Cuvântului, născută din Cuvânt, printr-o naștere feciorelnică din Cuvânt, nu printr-o naștere denominatională”. Amin! Putem reciti în Luca 8:11: „Cuvântul este sămânța”.

Încă un pasaj: „O, fraților, mie îmi place acest lucru. Mi-ar plăcea să predic mai mult despre aceasta. Capul este acela care dirijează trupul, iar Capul este Cuvântul. Este corect? Capul este Cuvântul”. Aici, fratele Branham o spune de două ori. Urmează afirmația puternică: „Vedeți de ce am avut atâta râvnă pentru soiul Cuvântului, pe care eu l-am semănat pentru trup? Acest lucru este scris și în Geneza 1. În curând va veni ploaia! Eu mă refer la ploaia adevărată a binecuvântărilor. Dar mai întâi trebuie semănată o sămânță și peste această sămânță poate să cadă ploaia”. Apoi fratele Branham spune: „Sper să trăiesc s-o văd și eu”.

Noi toți sperăm aceasta. Eu nu numai că sper ci și cred că nouă, care trăim acum la sfârșitul timpului de har, care suntem Biserica chemată afară, nouă ne aparține făgăduința dată de Dumnezeu, fiindcă suntem copii ai făgăduinței și aceasta fiindcă credem Cuvântul făgăduinței.

Frați și surori, noi nu ne aflăm în afara Cuvântului, ci ne aflăm în Cuvântul lui Dumnezeu și am găsit har la Dumnezeu și putem primi tot ceea ce ne-a dăruit El în acest timp. În această legătură doresc să citesc și Cuvântul din 2 Timotei 4, unde acest bărbat al lui Dumnezeu ne prezintă un gând minunat. 2 Timotei 4:17: „*Însă Domnul a stat lângă mine și m-a întărit, pentru ca propovăduirea să fie vestită pe deplin prin mine și s-o audă toate Neamurile. Și am fost izbăvit din gura leului*”. Pavel și Petru, acești oameni ai lui Dumnezeu, deja în acel timp au fost conduși de Duhul Sfânt și au putut scrie ce se va întâmpla la sfârșitul timpului de har și cum Dumnezeu va duce la bun sfârșit toate lucrurile, după cum a făgăduit-o. În noi ar trebui să fie o mulțumire mare.

În această legătură doresc să fac o observație. Dacă prin vestire noi am reușit să facem o legătură între ascultători și Dumnezeu, nu o legătură cu omul care poartă mesajul, ci cu Dumnezeu, dacă se

împlinește cu noi ce este scris în Luca 1:16-17: „*Ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El*”. Nu este vorba despre mesager, ci despre mesaj. Este scris: „Cuvântul care a ieșit din gura Mea nu se va întoarce la Mine fără rod, înainte ca să împlinească scopul pentru care l-am trimis”. Mesagerii lui Dumnezeu sunt purtătorii mesajului divin, dar Domnul Însuși este în Cuvântul Lui. Noi, ca turmă răscumpărată prin sângele Lui, suntem uniți cu Dumnezeu prin Duhul Sfânt și ne regăsim în Cuvânt. Și-I putem mulțumi Domnului din toată inima.

Haideți să cuprindem ce am încercat să spunem astăzi cu recunoștință. Dumnezeu ne-a dăruit perioada cea mai minunată din istoria omenirii. Fratele Branham a spus: „Dacă Domnul m-ar fi întrebat înaintea întemeierii lumii: «Când dorești să trăiești pe acest pământ?», atunci eu aș fi spus că doresc să trăiesc acum”. Este frumos. Care este răspunsul tău? Noi trăim acum și lucrul frumos este că Dumnezeu ne-a ajutat să recunoaștem ziua mântuirii. Pentru noi nu este doar scris: „Astăzi dacă auziți glasul Lui”, ci noi am auzit acest glas, glasul Celui care a vorbit cu noi și El ne-a descoperit Cuvântul și voia Lui, prin harul Său.

Doresc să mai spun că harul mare al lui Dumnezeu, că un frate Frank, după cum am spus înainte, care s-a născut în niște condiții sărăcicioase și apoi Dumnezeu a condus totul... Cine mai este astăzi în această țară care poate spune: „Eu am fost un martor ocular”? Cine poate spune astăzi: „Ce au văzut ochii mei și au auzit urechile mele, cu privire la Cuvântul vieții, aceasta v-o vestesc”?

Dumnezeu a condus totul, de la început. Eu am știut din prima adunare din Kalsruhe, în 1955, că acesta este un om trimis de Dumnezeu, fiindcă nimeni nu putea face ceea ce se întâmpla acolo, decât dacă Dumnezeu este cu el. Apoi luni, 15 august 1955, am făcut cunoștință cu fratele Branham în Hotelul Drei-Linden, cartierul Durlach, Kalsruhe, Germania. Acestea sunt niște zile, momente, trăiri care rămân pentru toată viața.

Apoi trăirea din 12 iunie 1958 – eu am știut că este un om al lui Dumnezeu, dar nu știam multe despre mesaj, însă la sfârșitul acelei discuții, fratele Branham mi-a spus: „Frate Frank, tu te vei întoarce cu acest mesaj în Germania”. Începând din acel timp, mi s-au trimis toate

predicile pe care le-a ținut acest bărbat al lui Dumnezeu. Acest lucru îl văd ca o călăuzire directă a Dumnezeului Atotputernic. Eu nu am sărit undeva cu parașuta, spunând „Aici sunt și eu”, ci am trăit în decursul anilor cum Domnul l-a condus pe slujitorul Său. Am trăit slujba evanghelică, slujba de învățătură și slujba profetică și Dumnezeu ne-a dăruit harul Său ca să punem totul pe o bază biblică. Acestea s-au întâmplat fiindcă s-a împlinit o făgăduință în această perioadă profetică. Ce înseamnă pentru oamenii de afară aceste împliniri? Ce înseamnă pentru ei cuvântul din Maleahi? Ce înseamnă pentru ei cuvântul din Amos 3:7? „*Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci*”. Aceasta este scris în toate Bibliile, nu doar în Biblia mea. Dar când s-a împlinit timpul, Dumnezeu a descoperit slujitorului Său tot ce avea să se împlinească. Acum nu mai este doar scris în Amos 3:7, acum este o împlinire în planul divin al mântuirii. Fiecare poate s-o citească, dar cine a primit harul lui Dumnezeu ca să recunoască: „aici se împlinește Cuvântul lui Dumnezeu”? Domnul a dat făgăduința și a și împlinit-o, conform Cuvântului Său scump.

Nu demult am spus-o în acest loc: este o diferență între deschiderea peceților și împlinirea lor; mulți amestecă aceste lucruri. Există o învățătură nouă că „doar cine primește descoperirea celor șapte peceți poate fi născut din nou”; se spun multe lucruri, nu putem să intrăm în aceste detalii.

Dar noi Îi mulțumim lui Dumnezeu din toată inima. Mă gândesc și la decembrie 1962 când fratele Branham mi-a spus: „Frate Frank, poți să predici în Los Angeles, în locul meu?” Eu, cel mai simplu om de pe acest pământ și acest bărbat al lui Dumnezeu îmi spune: „Eu trebuie să-mi pregătesc valiza pentru că la începutul lui ianuarie trebuie să merg în Tucson – Dumnezeu mi-a arătat într-o vedenie”. Eu nu fusesem niciodată în Los Angeles, dar m-am dus în Los Angeles ca să predic acolo Cuvântul lui Dumnezeu, în locul fratelui Branham, în adunarea fratelui Demos Shakarian. Nu pot uita acea ocazie, când am fost la restaurantul Clifton. Acestea sunt niște trăiri minunate în viața mea cu ceea ce a făcut Dumnezeu. Pentru aceasta sunt mulțumitor lui Dumnezeu. Voi, care credeți Cuvântul lui Dumnezeu, vă rog frumos, deosebiți: voi nu credeți un om și nu

urmați un om, ci voi L-ați primit pe Isus Hristos și-L urmați pe El. Ați crezut din toată inima voastră ceea ce a făcut El pentru noi. Voi ați primit răscumpărarea, iertarea, împăcarea cu Dumnezeu și, așa cum este scris în Efeseni 1, puteți face parte din rândul acelor care au fost aleși înaintea întemeierii lumii. Vă rog frumos primiți-o! Eu știu că fiecare din noi, dacă ne uităm la noi înșine, putem spune: „O, Doamne, este posibil?” Acela care nu este îngâmfat va spune: „O, Doamne, eu nu merit ca Tu să intri în casa mea!” Cine suntem noi? Dar aici nu este vorba cine merită sau nu merită. Noi am fost prețioși în ochii lui Dumnezeu și fiindcă suntem prețioși în ochii Lui, de aceea am primit răscumpărarea și tot ceea ce este în legătură cu aceasta. Frați și surori, astăzi vom avea o adunare în care vom mulțumi lui Dumnezeu și cât de mulți posibil vor mulțumi pe scurt în toate limbile, fiindcă aici suntem adunați din multe popoare, limbi și națiuni. Noi urăm tuturor binecuvântarea lui Dumnezeu, în toate popoarele, limbile.

De asemenea m-a copleșit faptul că nu se traduce doar aici în douăsprezece limbi – Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți traducătorii noștri! – ci, în diferite țări, sunt frați care traduc în limbile lor materne; fie că este în Nepal, Cambogia sau oriunde ar fi, acolo se traduce mai departe și în alte limbi. În fiecare lună trimitem din Krefeld aproape 11.000 de DVD-uri, înregistrate în toate limbile, în toată lumea; oamenii pot asculta în toate limbile. Cine nu cunoaște engleza, rusa, spaniola, acelor le este tradus. Dumnezeu a dăruit mult har pentru tot. Înainte să fie trimise aceste DVD-uri, acestea trebuie copiate, inscripționate și împachetate. Dumnezeu a avut de grijă de tot și de toate: tipografie, aparatură pentru înregistrări etc. Dumnezeu a avut grijă astfel că noi suntem în posesia unei mese bine gătite. Domnul ne-a ajutat să deosebim și aceste lucruri: pe de o parte El ne-a ajutat să vestim Cuvântul Lui, să mergem din oraș în oraș; și, pe de altă parte, această hrană să fie depozitată, așteptând până a sosit timpul și apoi să fie distribuită.

La sfârșit, doresc să mai spun ceva. În aprilie 1966 încă nu era tipărită nicio predică a fratelui Branham și niciun om nu s-a gândit la aceasta. Toți s-au dus acasă întristați fiindcă învierea fratelui Branham nu avusese loc, așa cum au așteptat și cum s-a anunțat. Atunci a fost

acolo un frate Frank care s-a întors de la înmormântare la hotel; dar de data aceasta nu am auzit o voce puternică, ci a vorbit în inima mea: „Acum a sosit timpul tău ca hrana să fie distribuită”. Următorul gând a fost că aceste predici trebuie să fie traduse, dar ele nu erau tipărite. Atunci am adunat frații, spunându-le că aceste predici de pe benzi trebuie să fie tipărite, căci noi trebuie să le avem ca manuscrise înaintea noastră, pentru a le putea traduce. Pot să spun cu smerenie că și în acest punct Dumnezeu a putut să mă folosească... Totul s-ar fi terminat dacă Dumnezeu n-ar fi avut grijă de tot. Pentru unii, lucrul acesta seamănă puțin a îngâmfare... dar eu nu-l spun ca să mă mândresc, îl spun pentru că este adevărat și pentru că Dumnezeu a condus totul prin harul Său. Cuvântul Lui este vestit și ajunge acum până la marginile pământului. Noi facem ambele lucruri: vestim Cuvântul lui Dumnezeu și distribuim această hrană duhovnicească, acest Cuvânt minunat descoperit, așa cum ne-a fost dăruit prin slujba fratelui Branham.

Toți aceia care au fost binecuvântați prin predicile fratelui Branham să spună „Amin”. Eu am auzit doar vocile fraților, dar mai sunt și surori în mijlocul nostru. Dar precis și ele au spus „Amin”. Vă spun cinstit, scumpe surori: fratele Branham a amintit surorile aproape în fiecare predică, câteodată puțin cam dur, dar el nu s-a referit la voi, ci la femeile din lume, care umblă în pantaloni scurți și se machiază. Fratele Branham a avertizat împotriva acestor lucruri! Fiți sincere: am predicat noi vreodată despre părul lung, despre machiaj, despre minijupe? Care este situația în mijlocul nostru? Toate surorile noastre au părul lung, nu se machiază, toate știu exact cum trebuie să se îmbrace și cu siguranță o știți din Cuvântul lui Dumnezeu și din predicile fratelui Branham. Eu am slujba mea și sarcina mea; fratele Branham a avut slujba lui și sarcina lui. De aceea suntem mulțumitori din toată inima noastră. De fiecare dată când suntem în Zürich, vedem acea masă plină cu predicile fratelui Branham; și atunci inima mea jubilează. De fiecare dată îmi vine să spun: „Vera, fă o fotografie cu această masă împodobită minunat și gătită cu hrana duhovnicească”. Dumnezeu a avut grijă de tot.

Mulțumesc fiindcă m-ați suportat în seara aceasta. Gândiți-vă la cuvintele din sfânta Scriptură pe care le-am citit: prin credință,

dorim să înaintăm așteptând ca Domnul să ne dăruiască un an de veselie, ca toți cei care sunt legați să fie eliberați, toți cei care nu au o siguranță în credință s-o primească în seara aceasta și s-o ia cu ei acasă. Domnul să facă niște lucruri deosebite în mijlocul nostru, prin harul Său. Vă rog frumos credeți: Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine. El a pironit zăpădit pe cruce, a luat asupra Lui toate păcatele și fărâdelegile noastre. Așa cum am citit: Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine. Te-a împăcat pe tine, m-a împăcat pe mine, ne-a împăcat pe noi cu El, prin acest Sânge sfânt al Mielului lui Dumnezeu. Ca eliberați și răscumparați, putem doar să-I mulțumim lui Dumnezeu din toată inima noastră și știm că El va face totul bine, prin harul Său, cu noi toți. Lui să-I fie adusă cinstea în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

În timp ce ne aplecăm capetele, ne rugăm mulțumitori, ne deschidem inimile înaintea lui Dumnezeu și-I rededicăm Lui viețile noastre, doresc să întreb: „Câte dorințe de rugăciune sunt în mijlocul nostru?” Toți cei care cred că Domnul ascultă rugăciuni și El dăruiește tot ceea ce-L rugăm noi, primim din partea Lui - fie că sunt niște lucruri personale sau pentru alții, indiferent ce ar fi, salvare, eliberare, vindecare, noi credem că Isus Hristos este același. Noi credem că mesajul vestit al Evangheliei lui Isus Hristos, Celui răstignit, nu se va întoarce fără rod, ci Cuvântul crucii împlinește scopul pentru care a fost trimis. Celor care cred, le va deveni puterea lui Dumnezeu, așa cum a scris și Pavel. Credeți acum, nu vă uitați la propria persoană, nu vă uitați la legăturile și la piedicile cu care v-a mințit și v-a chinuit vrăjmașul! Despărțiți-vă de acestea, în inimile voastre, fiți eliberați de tot ce vă ține legați. Astăzi, sub ungera Duhului Sfânt, putem spune celor legați: „Voi sunteți liberi!”; celor pierduți: „Voi sunteți salvați!”; celor bolnavi: „Voi sunteți vindecați!”. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, adevărat în vecii vecilor. Bnecuvântat să fie Domnul!

În timp ce ne rugăm în continuare, doresc să întreb: „Cine dorește să ne rugăm pentru el sau pentru alții?” Ridicați scurt mâinile. Sunt foarte multe mâini ridicate.

O, Dumnezeule, îmi pun mâinile pe Cuvântul Tău veșnic și scump și Ți mulțumesc pentru lucrarea încheiată de răscumpărare de pe crucea Golgotei, Ți mulțumesc pentru sângele Legământului nou.

Îți mulțumim pentru puterea lui Dumnezeu care lucrează acum în noi toți, prin harul Tău. Noi credem și vedem Cuvântul Tău confirmat. Primiți din partea lui Dumnezeu tot ce ați cerut de la El: salvarea sufletelor voastre, iertarea păcatelor voastre, mântuirea deplină prin harul și puterea lui Dumnezeu. Astăzi ați primit mântuirea din partea lui Dumnezeu. El v-a ajutat astăzi, El v-a salvat, astăzi ați putut primi ceea ce a făcut El pentru voi în urmă cu aproximativ două mii de ani. Mulțumiți-I din toată inima voastră, credeți și o veți vedea descoperit.

Iubite Domn, Îți dedic toată adunarea, pe toți frații și pe toate surorile de pe tot pământul, în toate popoarele, limbile, toți aceia care ascultă și cred Cuvântul Tău, care cred că Evanghelia veșnică se apropie acum de sfârșit și este vestită tuturor popoarelor ca mărturie, binecuvântează-i pe toți cei care primesc această veste. Descoperă-Te fiecăruia în parte și desăvârșește-Ți lucrarea Ta cu turma răscumpărată prin Sângele Tău, în glorioasa zi a revenirii Tale, pe care noi o așteptăm în timpul vieții noastre.

Îți mulțumesc și pentru Matei 24:14: „După aceea va veni sfârșitul!” Aceasta este atât de sigur așa cum Tu ai și spus-o. Mai întâi, Evanghelia Ta va fi propovăduită tuturor popoarelor, pe tot pământul – așa este scris, așa este, așa se împlinește în timpul nostru și pentru aceasta Îți mulțumim.

Și tot poporul să spună „Amin”. Amin. Mulțumiri Domnului Dumnezeu! Scriptura aceasta s-a împlinit înaintea ochilor noștri. Aleluia! Aleluia! Aleluia! Lăudat și slăvit să fie Domnul nostru! Se va împlini și scriptura: „După aceea va veni sfârșitul”. O, Doamne, de asemenea, se va împlini că Tu vei reveni și ne vei lua Acasă, ca să fim acolo unde ești Tu. Totul se va împlini așa cum ai făgăduit-o și cum este scris în Cuvântul Tău.

Domnul meu iubit, astăzi Îți mulțumesc pentru toți anii, pentru toate binecuvântările, pentru toate călătoriile, indiferent unde am putut vesti Cuvântul Tău. Binecuvântează din harul Tău mare și cheamă afară chiar și pe ultimii! Tu să începi să lucrezi și în mijlocul nostru, să Te descoperi prin puterea Duhului Sfânt așa cum ai făcut-o și la început! Noi o credem și o vom trăi! Ție, Dumnezeului Atotputernic, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov, Dumnezeul lui Israel, Tu, care ai devenit Tatăl nostru prin Isus Hristos, Domnul nostru, Ție Îți dăm

slava din toată inima noastră, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Ați primit-o cu toții? Amin. Amin. Amin. O credeți din toate inimile? Amin. Slavă Dumnezeului nostru.

Avem rugăminta ca toate mamele să aibă grijă de copiii lor, pentru ca noi să putem petrece aceste două zile în pace și liniște și Dumnezeu să ne binecuvânteze într-un mod deosebit și să fie cu noi toți.

Credința este un dar al lui Dumnezeu. Domnul a spus: „Cine crede în Mine cum spune Scriptura”. Și noi am cântat deseori „Crede doar, crede doar”. Îi mulțumim Domnului Dumnezeu și pentru că voi ați putut veni, că ați făcut aceste călătorii lungi. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți cei ce sunt aici! Dumnezeu să binecuvânteze pe toți de pe tot pământul. Frate Schmidt, mai vrei să spui ceva? Dacă nu, roagă-te și tu cu noi.

Fratele Schmidt: Ce mai putem spune? Cuvântul Domnului a spus totul și noi Îi mulțumim fiindcă El ne-a condus până acum și în acest loc. Hrana care a fost depozitată ne-a fost distribuită. Ferice de voi care ați mâncat-o! Domnul să ne dăruiască harul Său, ca noi să nu rămânem pe acest pământ când El va reveni! Domnul să ne ferească de aceasta și să ne dăruiască harul și ajutorul Lui!

Nu discutați mult afară, ci să fim liniștiți, să fim respectuoși înaintea Domnului și să-I mulțumim pentru harul pe care El ni l-a dăruit. Noi toți putem spune că am primit un har pe care nu l-am meritat; este doar har. El ne-a găsit. Acum haideți să ne ridicăm, să ne rugăm împreună și să-I mulțumim Domnului.

Tată ceresc, Îți mulțumim și Îți aducem rugăciunile noastre și pentru acest ceas în care Tu ne-ai vorbit. Tu ai spus că dorești să ne dăruiești un an de veselie, o eliberare, o răscumpărare. Îți mulțumim că s-a întâmplat în Isus Hristos, pe crucea de pe Golgota. Acolo este mântuirea, acolo este eliberarea, acolo este vindecarea. O, Doamne, împreună noi Îți mulțumim că ne-ai umplut inimile. Noi Îți cântăm laude în Duhul Sfânt. Ție Îți aducem slava pentru aceasta. Amin.